

Uniformele

Elevii sar în sus când aud de ea. Că nu le place, că nu o vor, că vor să fie liberi și nu înregimentați. Că este o măsură comunistă. De unde or știi ei ce este comunismul și cum era pe atunci ... ? Uniformele n-au nicio legătură cu perioada comunistă. Ci invers. Comunismul a văzut în ele încă o unealtă pentru manipulare. Uniforma, ca și concept, există dintotdeauna. Când mai multe persoane adoptă un anumit stil vestimentar, sunt deja înregimentate. Moda este, în aceeași măsură, o uniformă. Blugii cu talie excesiv de joasă și bluzele excesiv decoltate sunt una dintre cele mai banalizate și lipsite de personalitate uniforme ale fetelor. Pantalonii largi și tricourile și frezele fistichii sunt uniforma caracteristică a adolescenților. Singurul motiv real de respingere de către elevi a uniformei este goana aceasta nebună după modă și expunere a trupului și a bunăstării personale.

Ar trebui să admiteți că uniforma școlii sau a liceului la care învățați vă reprezintă. Nu poate fi pe gustul tuturor. Nici nu trebuie. Teoretic, elevii sunt mândri că învață într-un anumit loc, prin urmare purtarea însemnelor acestuia este tot un motiv de mândrie. Într-adevăr, nu ați mai putea face parada modei în fiecare zi. La școală nu sunteți la plimbare sau la discotecă, sunteți într-o instituție în care aveți „locul de muncă”. Nici măcar nu ar trebui discutată această problemă. Pe de altă parte, cei de la conducerea școlilor ar trebui să se consulte și cu elevii înainte de a hotărî să-i îmbrace în cine știe ce monstruozițai - urâte și de proastă calitate.

Compromisul trebuie făcut de toate părțile implicate. Gândiți-vă că o generație petrece patru ani într-un ciclu școlar. Patru ani în aceeași școală, cu aceeași colegi, cu aceeași profesori. Nu este ușor!!!

Dar dincolo de bravada și de spiritul rebel al fiecărui elev trebuie să existe și realismul și bunul simț.